

TKP'nin SESİ:

20. 20.9.77 /Salı: 17⁴⁰ ya./

Bu yayınıımızda haberlerden sonra "İşçi primleri etrafında dönen dolaplar" konulu yorumuzu ve bir dinleyici mektubu dinliyeceksiniz.

TKP'nin SESİ:

20.9.77 /Salı 21¹⁵ yayını/

Bu yayınıımızda haberlerimizden sonra "İşçi primleri etrafında dönen dolaplar" konulu yorumumuzu "Yüksek akortlara karşı kadın işçilerimiz direniyor" başlıklı bir dinleyici mektubu ve Büyük Oktob Sosyalist Devrimi 60. yaşında dizimizden "Devrim yolundaki ani dönemeç başlıklı bir yazı dinliyeceksiniz.

21.9.77 / 9¹⁰ yayını/

(20 Eylül 21¹⁵ yayınının aynen tekrarı)

TKP'nin SESİ:

20.9.1977

Nec.

HABERLER:

Asgari Ücretler Komisyonunda hükümet ve patronlara karşı

kesin tutum alınması isteniyor:

Gerici-Faşist karması hükümetin, MSP'li çalışma bakanı Fehmi Cumalioğlu aracılığıyla asgari ücret konusundaki manevra ve demagojilerine karşı tepkiler sürüyor. Çeşitli sendikalar, hükümetin yaptığı büyük zamlar ve bunu izliyen pahalılık karşısında asgari ücretlerin günün koşullarına göre yeniden ^{saptanmasını} ~~tespit edilmesini~~ isterken, çalışma bakanı Cumalioğlu, ücret artışlarını sınırlandırmak ve dondurmak amacıyla bir kanun teklifi hazırladıklarını açıklamıştır. DİSK' e ^{gelmeler} bağlı ve ~~Bazı~~ Türk-İş'li sendikalar, DİSK'in de temsil edildiği ~~bir~~ Asgari Ücret Tespit Komisyonunun toplanmasını istemekte ve hükümetin

patron temsilcilerinin işçi düşmanı karşısında kesin bir tavır alın-
masının zorunluluk olduğunu belirtmektedirler. Türk-İş Yönetim Kuru-
lunun 20 Eylülde başlayan
XXXXXXXXXXXX ve DİSK Yürütme Kuruluyla Başkanlar Konseyinin
22 Eylülde başlayacak
XXXXXXXXXXXX olan toplantılarında, bu konuların da ele alına-
cağı bildirilmektedir. ~~AP~~ Türk-İş Yönetim Kurulundaki AP, MSP ve MHP
yanlısı sarı sendikacıların açıkça gerici-Faşist karması hükümetin
işçi düşmanı tutumundan yana çıkmaları Türk-İş içinde sert tepki
uyandırmıştır. Bu arada MESS patronlarının Maden-İş grevini kırmak
için 13 işyerinde lokavta başvuracaklarını açıklamaları, bakanlar
kurulunun bir hafta içinde Maden-İş'in Ereğli Demirel Çelike grevini
60 gün, 40 bin demiryolu işçisinin grevini de 30 gün süreyle ertele-
mesi, gerici-işbirlikçi sermaye çevrelerinin ve bunların hükümetinin
işçi haklarına yeni bir saldırıya hazırlandığını gösteriyor. Bu durum
da işçi sendikalarının, işçi haklarını, demokratik hak ve özgürlükleri
savunmada geniş bir işbirliği yapmaları kaçınılmaz bir zorunluktur.

Okul masrafları bir yıl öncesine göre yüzde 50 arttı:

Ankara, İstanbul, İzmir ve diğer illerimizde ilkokullar yeni ders yılına başladılar. Onümüzdeki hafta ^{işinde} orta dereceli okullar da yeni öğretim yılına girecekler.

Gerici-Faşist karması hükümetin iğneden ipliğe kadar her şeye yaptığı büyük zamlar okul giyisileriyle okul araçları, defter, kitap, çanta fiyatlarına da yansımış, fiyatların geçen yıla oranla yüzde 50'nin üstünde artmasına yol açmıştır. Ankarada, çocuğunu ilkokulun birinci sınıfına gönderecek olan bir aile, defter kitap dışında sadece giyim için 1000 ile 1200 lira harcamak zorundadır. Hükümetin kağıda yaptığı zam yüzünden defter fiyatları iki kat, kitap fiyatları ise 2,5 kat artmıştır. Buna ^{Karşın} ~~karşın~~ bir çok yerde bu fiyatla bile defter bulmak mucize sayılmaktadır.

4
2

TÖB-DER Merkezince yapılan bir açıklamaya göre bu yıl ~~4~~ ilkokul çağındaki 6 milyondan fazla çocuktan ancak 4 milyon~~xxxx~~ okula gidebilecek~~ki~~, 2,5 milyon emekçi çocuğunun ise ~~2~~ geçim sıkıntısı, dayanılmaz ölçüler alan hayat pahalılığı, okul ve öğretmen yetersizliği yüzünden ilköğrenim olanaklarından yoksun kalacaktır; Eğitim bakanlığının kıyımları, faşist komandoların saldırıları yüzünden birçok ilkolde öğretmen bulunmamaktadır. Örneğin, Diyarbakır il sınırları içerisinde bulunan 806 okulda 450 öğretmen açığının olduğu bildirilmiştir.

Öte yandan, Üniversite ve diğer yüksek okullara girmek isteyen 309 bin genç açıkta kalmış, faşist zorbaların denetimi altında yapılan giriş sınavları, Üniversite, Enstitü, ~~AK~~akademi ve öteki yüksek okulların Ülkü Ocaklı komandolarla doldurulmasına dönüştürülmüştür.

— — Batı Avrupadaki işçilerimizin çocuklarının okul, öğretmen ve eğitim durumları ise yürekler acısıdır. İşçilerimizin dövizini ~~ceplemekten~~ başka hiç bir şeyi düşünmiyen bugünkü gerici-faşist karması hükümet, işçilerimizin bulundukları ülkelere öğretmen yerine imam-Hatip ve komando göndermektedir. Batı Almanyanın, İngiltere, Belçika, Hollanda, Fransa'nın birçok yerinde işçilerimiz, çocuklarının eğitim ve öğrenim sorunları, kendi aralarında oluşturdukları veliler komiteleri ve öğretmen dernekleri aracılığıyla ve olanaklar ölçüsünde çözüme çalışıyorlar. Bu konuda Federal Almanyanın Frankfurt kentinde ilerici örgüt ve kuruluşların desteğiyle işçilerimizin oluşturduğu "Öğrenci velileri Dayanışma Komitesi" örnek bir çalışma yürütmektedir. Batı Berlindeki Komite de yerli ilerici örgüt ve kuruluşlarla işbirliği yaparak, okul, öğretmen sorununu bir ölçüde halletmeye çaba harcamaktadır.

Demirel hükümeti Federal Almanyadaki işçilerimizin 10 milyar mark civarındaki sigorta primlerine el atmak için çeşitli dolaplar çeviriyor. Ankarada, Bonn hükümetiyle Demirel ortaklığı arasında bu konuda başlatılan görüşmelere şu günlerde Federal Almanyada devam ediliyor. Yüzbinlerce işçimizi, "eti senin kemiği benim" diyerek Batı Alman tekellerine satan işbirlikçi gerici Demirel hükümetleri, şimdiye kadar işçilerimizin tek bir sorunuyla ilgilenmemiş, işçilerimizle ilgili bir sosyal güvenlik anlaşması bile imzalamamıştır. Ankara hükümetlerinin Federal Almanya yetkilileriyle şimdiye kadar yaptıkları görüşmeler hep işçi dövizlerine, işçilerimizin tasarruflarına ve sigorta primlerine el atma yönünde yapılmıştır. Yurdumuzu tam bir ekonomik bunalımın uçurumuna sürükleyen, hazineyi biraderlerine, sovguncu- vurguncu tücara peşkeş çekip tamtakır bırakan

5
bugünkü Demirel ortaklığı, "sosyal güvenlik" adı altında, işçilerimizden 10 milyardan fazla sigorta primlerini ele geçirmeye çalışıyor. Yurt dışındaki işçilerimizin emeklilik sorunun^u çözümüne bile yanaşmayan Demirel hükümetinin bakanları şu günlerde Federal Almanya-da işçilerimizin sert protestolarıyla karşılaşılıyor. Federal Almanya-da çalışan Türkiyeli İşçilerin Emeklilik Sorunu Komitesi Cumhurbaşkanı ve Cumhuriyet Senatosu başkanına bir telgraf çekerek emeklilik tasarısının bir an önce çıkarılmasını istemişler, bu sorunun çözümünden önce sigorta primlerinin Türkiyeye aktarılması yönündeki girişimleri protesto etmişlerdir.

İŞÇİ PRIMLERİ ETRAFINDA DÖNEN DOLAPLAR

1960,Türkiye işçi sınıfı tarihine büyük göçün başlangıç yılı olarak girmiştir.O dönemde Türkiyeden Avrupaya yoğun bir işçi akını başlamış,Türk büyük burjuvazisi de bu değerli işgücü akınının önüne geçeceği yerde,işçileri yığınla dışarıya sürmeye başlamıştı.İstanbul solluğu dan,Sirkeciden kalkan işçi dolusu trenler Kölnde,Frankfurtta,Münih'te Batı Berlinde ~~satılıyor~~ alıyor ve işçilerimiz ~~kötü~~ emperyalist köle gibi tekeillere/satılıyor.

Batıya işçi akınının sebeplerini özetliyecek olursak,kuşkusuz bunun başında ülkenin emperyalizmin sömürü zincirine,ordunun saldırgan NATO komutasına bağlı olması,bu yüzden ulusal kalkınmayı ve gerçek bir toprak reformunu sağlayamaması,emperyalizmin ucuz iş gücü ve hammadde pazarı,ileri karakolu durumundan kurtulamaması ve dolayısıyla

la ~~de~~ artan nüfusu besleyemez, işsizlere iş bulamaz duruma düşmesi geliyor. ~~Burx~~ Büyük vurgunlar peşinde koşan burjuvazi, zengin ulusal kaynakları ülke yararına değerlendirip kalkınmayı, endüstrileşmeyi sağlayacağı, böylece derinleşen ekonomik ve sosyal bunalımların, artan işsizliğin çözümüne yöneleceği yerde, bu sorunları dışarıya işçi sürmekle halletmeye kalkıştı. Bu yolla burjuvazi birkaç hedefe birden ulaşmaya tasarlıyordu: Birincisi ~~sözümone~~ çığ gibi artan işsizliği ~~sözümone~~ önlemek. İkincisi, döviz kaynaklarını genişletmek ve üçüncüsü ^{ve} en önemlisi de, işçi sınıfının gelişen ve boy atan demokrasi ve bağımsızlık savaşını ezmektir.

Ama bu yol çözüm yolu değildi. Dünyanın hiç bir ülkesinde, dışarıya iş gücü sürmekle işsizlik önlenmiş değildir. Türk büyük burjuvazisi de bu amacına ulaşamamıştır. Tersine, büyük göçün başlangıç yılı sayılan 1960 dan sonra ülkede işsizlik daha büyük bir hızla artmaya

başlamış ve bugün Türkiye, gizli ve açık 13 milyon işsizi olan bir
 ülke durumuna gelmiştir. İşbirlikçi burjuvazi, Avrupaya işçi sürmekle
 işçilere bir döviz makinesi gözüyle bakmakla ^{ümit ettiği} ~~döviz~~ bunalımının ⁱⁿ da
 üstesinden gelememiştir. ^{Türkiye} Bugün Merkez bankasındaki döviz rezervleri
 erimiş, ⁿⁱⁿ borç içinde yüzen bir ülke durumuna düşmüştür. Öte yandan,
 burjuvazi, dışarıya işçi sürmekle sınıf savaşını frenlerim biçiminde-
 ki ~~rüyaxxx~~ tasarısı da ~~rüyaxxxbaşkax~~ olmaktan öteye gidememiş,
 özellikle işçi hareketi, 1960 lardan ^{harekete} sonra yeni bir oluşma ve geliş-
 me sürecine girmiş, işçi ve sendikal hareket, komünist hareketle
 daha da yakınlaşarak yeni sığrayışlar, atılımlar yapmıştır. Bugün işçi
 sınıfı ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlamak, gerici-faşist
 ortaklığı yıkmak için savaş alanlarında eylem yürütüyor. Batı Avrupa
 daki işçilerimiz de bulundukları ülkelerdeki sınıf kardeşlerinin
~~xxxxxx~~

savaşlarından ^{edindikleri} ~~güvenlikleri~~ deneylerle proletarya enternasyonalizmi-
nin somut örneklerini veriyor, sınıf savaşlarına aktif katılıyorlar.

İşçilerimizin yoğun çalıştığı, yaşadığı ülkelerin başında federal
Almanya gelir. 1964 te, Türkiye ile Federal Almanya hükümetleri arasın-
da sosyal-güvenlik adı altında bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşmaya gör-
re, güya bu ülkede çalışan işçilerimizin sosyal hakları güvence al-
tına alınıyor, onlara da yerli ~~ulus~~ işçileri gibi eşit hakların
sağlanması öngörülüyordu. Ama bütün bunların hepsi lafta kaldı. ~~Anlaş-
ma bu kadar~~, İşçilerimizin hiç bir dönemde hakları verilmedi. Bunlar
her zaman ikinci ^{sınıf} insan muamelesi gördüler. En ağır işlerde, en düşük
ücretlerle çalıştırıldılar, yıkılmaya yüz tutmuş evlerde ücretlerinin
yarısını vererek yaşamaya çalıştılar. Emperyalizmin ekonomik konjektü-
rünün iyi olduğu dönemlerde tekellere üstün kar sağlayan "robotlar"
~~okunur~~, ekonomik bunalım dönemlerinde ise bunalımın ilk kurbanları,

Y. Çelikkum-Söz

oldular. Ne Federal Almanya hükümeti, ne patronlar sosyal güvenlik anlaşmasının uygulanmasında, ~~ve~~ ne de Türkiye hükümetleri işçilerimizin haklarının verilmesi için çaba gösterdiler. İşçilerimiz, ~~bu savaşın sonucunda~~ bazı kazanımlar elde ettiler. ~~bu savaşta~~ emeryalist tekellere karşı verdikleri çetin savaşlarla ~~başarılar~~ sendikalarda ~~gerici~~ kuruluşlarda örgütlenerek ulaştılar. Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu ve buna bağlı örgütlerin Federal Almanyadaki işçilerimizin örgütlenmesinde, sınıf savaşlarına aktif katılmasında katkısı büyük olmuştur. Federal Almanyadaki işçilerimizin sorunlarıyla hiç ilgilenmeyen Türkiyedeki gerici-faşist çevreler, ~~bu savaşta~~ işçilerimize sahip çıkar gibi bir tavır takındılar. Federal Almanya hükümet yetkilileriyle bir araya gelerek, 1964 te imzalanan sosyal-güvenlik anlaşmasını yeniden gözden geçirmeye başladılar. Güya bu anlaşma değişen koşullara göre yeniden işlenecek ve çalışır bir duruma getirilecekti. Bu, Ankarada

İşçilerimizin sorunları
sahip çıktı. Ankarada
bu savaşın sonucunda
İşçilerimizin örgütlenmesi

ki gerici-faşist karması hükümetin Alman tekelleriyle ~~girişti~~ ^{Yapmaya kalkıştı}
~~ve~~ ^{Eğer sonuç verirse} yeni bir pazarlıktır ve bundan zararlı çıkacak olan gene işçile-
rimizdir. Pazarlığın altında yatan gerçek ise şudur: Federal Almanya
bankalarında işçilerimizin 10 milyar mark dolayında birikmiş primle-
ri vardır. Bunlar ^{in kısmı} ~~bir~~ ^{bir} işçilerimizin ücretlerinden kesilme,
~~başka~~ ^{diğer} bir kısmı da patronların işçi-
lere sosyal haklar olarak tanıdığı paralardır. Federal Almanya hükü-
meti, bu para ^{min} ~~para~~ Türkiyeye aktarılmasına karşı çıkmakta "türk işçi-
lerine bazı sosyal hizmetlerde bulunuyoruz" gerekçesiyle bunlara el
atmaya çalışmaktadır. Türkiye hükümeti de, bu parayı ele geçirip
açıklarını kapatma yollarını arıyor. Halk düşmanı hükümetin ~~birden~~
~~birden~~ durup durukken ~~birden~~ ^{devar ki} işçilerimize sahip çıkmaya kalkışması
altında yatan neden budur. İşçilerimizi emperyalist tekellere köle
gibi satanlara işçilerimizin vereceği tek kuruşu yoktur.

İşçilerimiz Federal Almanyada bankalarında biriken paralarına sahip çıkacaklar, bunların gerici-faşist güçlerin elinde baskı aracı olan faşist komandoların ^{ve} polislerin yeni silahlarla donatılması amaçları içi- çar-çur edilmesine izin vermiyeceklerdir. Bu paralarla işçilerimiz aralarında kooperatifler kurarak Türkiyede sosyal konutlar, kendile- rinin kontrolünde olan fabrikalar kurabilirler. Federal Almanyadaki ilerici örgütlere, işçilerimize bu alanda yol göstermede büyük görev- ler düşüyor.

YÜKSEK AKORTLARA KARŞI KADIN İŞÇİLERİMİZİN
DİRENİŞİ

Biz,Federal Almanya'da Roderwald lastik fabrikasında çalışan 14 kadın işçi, izin dönüşü patronun haksız tutumuyla karşılaştık.

Patron,yabancı işçi temsilcilerinin haberi olmadan,alman işçi temsilcilerinin de çoğunun karşı olmasına rağmen akortları yükseltmiştir.Bunun üzerine Ağustos ayının başında kadın işçiler "patronun istediği yüksek akortları vermeyeceklerini" söyleyerek direnişe geçtiler.Patronun ihtar ve işten atma tehditleri kar etmedi.Ilerici örgütlerin dayanışma bildirileri diğer bölümlerde çalışan işçilerin bize destek olmasını sağladı.

Bunun üzerine , siparişlerini zamanında yetiştireme^{me} tehlikesini gören patron, tehditten vazgeçip yalvarmağa başladı.Örneği; "yarım aydır çalışmıyorsunuz,bundan sonra hiç değilse evvelki kadar iş verin,size bütün Ağustos ayı için son üç ayın ortalaması aylık

vereyim" gibi. Kadın işçilerin "Akortlar düşmeden ve yeni saat tutulmadan patronla anlaşmamıza imkan yok", "saat tutulurken sendikadan da bir yetkili istiyoruz" istemlerini patron sonunda kabullenmek zorunda kaldı. Kimya sendikası-
gelen bir yetkilinin yanında "Bizlere ve diğer bölümlerde çalışan arkadaşlarımız da yeni saat ayarlamasının yapılması kararlaştırıldı.

2.Eylül Cuma günü patron saat tutulan işçi arkadaşların başında sabahtan akşama kadar durarak onlara psikolojik baskı uygulamak istedi,fakat işçi arkadaşlarımız heyecanlanmadan normalden fazla iş vermedi.

Yenildiğini anlayan patron kadınları başına topladı,iyi almanca ve çalışma yasalarını iyice bilmeyen işyeri temsilcilerine de baskı yaparak tutulan saatlerin geçerli olmadığını söyledi.Kendisinin ayarladığı akort saatlerini , sendikanın yaptığı yalanını söyleyerek işçileri sendikaya karşı kışkırtmak istedi.

Sonunda "gelin biz kendimiz anlaşalım" diyerek işi oldu bittiye getirdi,yaptığı akort listelerini de işçi temsilciliklerine imzalattı. İşçiler oyuna getirildiklerini

anladılar.Bu,onlar için, gelecekteki savaşimleri için patronun tutumu bir ders oldu.Buna rağmen bu bir aylık direnme sonunda az da olsa akortlarda düşme sağlandı.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Yazı: BOSD 60. yaşında:

20.9.1977 Ka.

Devrim yolundaki ani dönemeç

İşçilerin, yoksul köylülerin kararlı savaşımı sonu^{cu}nda 1917 Eylül ayının başında Kornilov darbesi yenilgiye uğratılmıştı. Bu başarı Rusya'da sınıflar arasındaki güçler oranını kökten etkiledi. Burjuvazinin konumları sarsıldı. Böylesi bir durumda, "devrimin gelişmesindeki ani bir dönemeç" noktasında, Eylül ayının 14'ü ile 16'sı arasında Lenin "Uzlaşmalar üzerine" başlıklı yazısını yazdı.

Lenin bu yazısında politik durumun bir değerlendirmesini yapıyordu. Sovyetler, Kornilov'a karşı savaşta aktif bir rol oynamışlardı. Bolşeviklerin etkinliği artmış, bir çoğu ^{kimseler} Bolşeviklerin konumuna gelmişlerdi. Böylece Nisan ayında olduğu gibi, yeniden devrimin barışçı yoldan gelişme olanağı açılıyordu. Ancak Lenin, bu olanağın "şu anda,

yalnızca şu anda, belki yalnızca birkaç gün veya bir iki hafta" var olacağını belirtiyordu.

Lenin şöyle yazıyordu: "Rus devriminde öylesine ani ve kendine özgü bir dönemeç geldi ki, biz parti olarak gönüllü bir uzlaşma önerebiliriz-elbette doğrudan doğruya baş düşmanımız olan burjuvaziye değil, ondan sonra gelen karşıtlarımıza, "hükümet eden" küçük burjuva demokratik partilere, sosyal devrimcilere ve menşeviklere... Temmuz ayına kadar ileri sürdüğümüz: "Tüm erk sovyetlere!" belgisine dönüş bizim açımızdan bir uzlaşmadır... Bu, en büyük bir olasılıkla tüm Rus devriminin barışçıl ilerlemesini sağlayabilecektir..."

Bolşevik Partisi, Sovyetlerin başındaki Merkez Yürütme Komitesindeki menşeviklere ve sosyal devrimcilere burjuvazinin katılmadığı, yalnızca sovyetlere karşı sorumlu olacak bir hükümet önerdi. Böyle bir hükümete katılmak istemini veya erkin derhal işçilerin, yoksul

köylülerin eline geçmesini ileri sürmedi. Ancak kendi savaşında, kendi devrimci programı için özgürce ajitasyon hakkını şart koştu. Bu durumda menşevikler ve sosyal devrimciler hükümette kendi programlarını gerçekleştirebilirlerse gerçekleştirmek, bolşevikler ise ajitasyon ve propaganda, geniş emekçi yığınları örgütlemeye olanağını elde edeceklerdi. Böylece halk, sovyetler için yapılan seçimlerde kendi çıkarı yönünde oy kullanma fırsatını bulacak, yaşamın kendisi hangi programın geçerli olduğunu gösterecekti. Küçük burjuva partilerin toplumsal sorunları çözmede yetersizlikleri, sovyetlerin bolşevikleşmesi sonucunu verecekti. Bu uzlaşma ile bolşevikler, "ilkelerine, sınıflarına, devrimi hazırlamak ve devrimde halkı yığınlarını utkuya ulaştırmak görevlerine bağlı" kalıyorlardı.

Ancak menşeviklerin ve sosyal devrimcilerin liderleri Bolşevik

Partisinin bu önerisini *benimsediler* geri çevirdiler. Tersine burjuvaziye yanaştılar. Halka karşı bu açık ihanet, devrimin barışçıl yoldan gelişme olanağını da ortadan kaldırdı. "Tüm erk sovyetlere !" belgisi artık silâhlı ayaklanmanın belgisi oldu.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ

20.9.1977.ÖM.

Ekim 1917: RUSYADA YENİ DÜZENİN DOĞUŞU

Yoldaşlar! Bolşeviklerin zorunluluğunu her zaman belirttikleri işçi-köylü devrimini gerçekleştirmiştir.

25 Ekim, yeni takvime göre 7 Kasım 1917'de, Petrogratta, Smolnideki işçi-asker meclisleri sovyetinin devrim karargahında yapılan toplantıda konuşan Lenin, bu sözlerle sosyalist devrimin başarısına inan etti.

İşçi sınıfının ve onunla sıkı işbirliğinde olan köy emekçilerini savaş sonucu Ekim devrimini utkuya ulaştı ve o güne kadar yeryüzünün de izine rastlanmayan yeni tipten bir devlet kuruldu. Bu devlette toplumsal gelişmenin yeni yasallığı, maddi ve kültürel koşulların değişimiyle toplumun her kesiminde sosyalizm için gerekli olan her şeyin bulunabileceği gerçeği yerini buldu.

Rusya 1917 yıllarında emperyalist gelişme aşamasına giren ülkeler den biriydi. Birinci Dünya Savaşından sonra bu ülkede yoğun bir sermaye birikimi başgösterdi. Başlangıçta tekelleci kuruluşlar olarak ortaya çıkan sanayi ve finans oligarsisi giderek devletle bütünleşmeye başladı, devlet-tekelleci kapitalizmi oluşturdu. Lenin bu gelişmeyi sosyalizmin maddi temelini kurduğuna hazırlanması olarak nitelendirdi.

"başarılması için

Ama devrimin, resnel ekonomik koşullarının yanı sıra, sosyal-politik koşullarının, yani devrimci sürecin de yaratılması da şarttır. Bu koşullar Rusyada mevcuttuymdu ?Evet, devrimi gerektiren bütün yasallıklar 1917 yıllarında Rusyada vardı. Yeni kapitalistler, pomeşçikler yeni gelişmelere ayak uyduramıyor, ve yönetimi buna göre değiştiremiyorlar. emekçi yığınları da eskisi gibi yönetilmek istemiyord

Belayısıyla kapitalist sistem işçi sınıfının, köy emekçilerinin, ulusal azınlıkların yaygınlaşmalarıyla sarsılmaya başladı. Yalnız Ocak 1917 yılında 250 bin, Şubat'ta ise 400 bin işçi grevlere katıldı. Köylü çıkışları da giderek daha büyük bir yaygınlık kazanıyordu. Örneğin, Mart 1917'de 12 yerde köylü ayaklanması olmuştur. Bu rakam Nisanda 163, Mayısta 512 ve Haziranda 855'e ulaşmıştır.

Fakat, devrimci durumun olgunlaşması henüz daha sosyalist devrim demek değildir. Bu, politik değişikliğin gerçekleşmesi için zorunludur. Devrimin gerçekleşmesi için başarıya ulaşması için devrimci bir sınıfın ve partinin, yığınları yönetecek ve savaşlara sürebilecek bir partinin varlığı şarttır. İki devrim savaşının deneylerine sahip olan Rusya işçi sınıfı ve ilerici teorisiyle silahlanmış gerçek devrimci bolşevik partisi bu tarihsel görevini yerine getirecek bütün olanaklara sahiptiler.

Önce Petrogratta, daha sonra da Moskovada başarıya ulaşan sosyalist devrim, bütün Rusyaya yıldırım hızıyla yayıldı. 25 Ekimden 31 Ekime kadar Rusyanın 17 bölgesinde Sovyet iktidarı kuruldu. Sovyet bayrağı Ülkenin belli başlı endüstri merkezlerinde dalgalanmaya başladı.

Buna karşın Sovyet iktidarı Ülkenin değişik bölgelerinde değişik dönemlerde kuruldu. Bu olguyu nasıl değerlendirmek gerek ? Her bölgenin, kentin kendi özel koşulları, savasan güçlerin birbirlerine karşı değişik tutumları vardı. Örneğin, devrima hazırlık dönemlerinde geniş yığınları kazanmayı, burjuvazinin önemli bir kesimini de devrimden yana çekmeyi başaran bölgelerde işçi ve köylüler iktidarı barışçı yollarla ele geçirmeyi başarmışlardır. Kışv., arkov, Odessa ve daha birçok kentlerde ise burjuvazi iktidarı bırakmak istemiyordu. Bundan ötürü de işçiler, bölşevik partisi silaha başvurmak zorunda kaldı. Güney Ural'da, Don ve Kuban bölgelerinde ise beyaz ordular ve

karsı devrimciler Sovyet iktidarına karsı silahlı saldırıya geçtiler. Bu da vatandaş harbine yol açtı ve bolşevik partisine büyük kayıplar kurbanlara mal oldu.

İç gericiilik ve karsı devrimciler, Sovyet iktidarına karsı başlattıkları silahlı savaşı kendi olanaklarıyla uzun zaman sürdürecektik güç değillerdi. Çünkü bunlar halkın desteğinden yoksundular. Fakat, sosyal devrim ateşini söndürmek için başlatılan bu karsı devrim uluslararası emperyalist devletler destekledi. Böylece 1918 Baharında İngiliz, Fransız ve Amerikan orduları Ülkenin kuzey bölgelerine daldılar. Japon, Amerikan ve İngilizler Uzak Doğu'ya çıkarma yaptılar, İngilizler Orta Asyayı işgal ettiler. Emperyalist Alman orduları da Ukrayna, Belorusya, Kırım ve Gürcistanı işgal ettiler. Böylece iç gerici emperyalist saldırganlarla bütünleşti. Komünist Partisi, halka yaptığı ateşin bir çağrıyla Sovyet iktidarının kazanımlarını koruma

savunmak için silahlı savaşın zorunlu olduğunu belirtti. Sovyet dev-
tinin tüm politikası ülkenin savunulması amacına yönelikti. Ve
Bolşevikler, Rusyanın "çarıkla işçi ve köylüleri" iç gericiiliğin,
emperyalist devletlerin saldırılarını göğüslemeyi, Sovyet devletinin
sosyalist devrim kazanımlarını savunmayı başardılar. Vatandaş harbi
Kasım 1920 de Sovyet ordularının utkusuyla son buldu.

Oktobr devrimiyle kurtuluşlarına kavuşan Sovyet halkları 60 yıl
gibi kısa bir dönemde dev bir gelişme gösterdiler. Geri kalmış kapi-
talist bir ülke olan Rusya 60 yıl sonra dünyanın en güçlü ülkesi
haline geldi. Bugün Sovyetler Birliği endüstri üretimi bakımından
Avrupada birinci, dünyada ise ikinci yerde geliyor.